

Primorski List

Boučljiv list za slovensko ljudstvo na Primorskem.

Vse za vero, dom, cesarja!

IZHAJA vsaki četrtek ob 5. pop. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. CENA za celo leto 6 kron, za pol leta 3 krone. Za manj premožne 4 krone za celo leto.

NAROČNINO in oznanila sprejema upravništvo v Gorici na Placuti št. 12. ROKOPISE sprejema uredništvo v Gorici, Dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Deželni zbor goriški.

Prva seja.

V ponedeljek dne 2. aprila se je otvoril goriški deželni zbor. Po slovesni sv. maši zberejo se ob 11 uri poslanci obeh narodnosti polnoštevno k prvi seji. Navzoč je bil tudi em. kardinal dr. Missia, c. kr. namestnik grof Goëss ter dvorni svetnik vitez Bosizio. Ljudstva je bilo polna dvorana.

Deželni glavar dr. Pajer nagovori poslance v obeh jezikih. V svojem nagovoru omenja 70. letnega dne cesarjevega in 400 letnice, od kar je naša poknežena grofija pod habsburškim žezlom, katera dva vesela dogodka se bodeja proslavljala v tekočem letu. H koncu nazdravi trikrat z „Eviva“ presvetlemu cesarju. Za njim povzame besedo namestnik grof Goëss, ki pravi v it. j-kiku takole: „Čast mi je pozdraviti v imenu c. kr. vlade visoki zbor. — V svojih potovanjih po primorski deželi sem imel priložnost spoznati mnogo raznovrstnih potreb v kmetijski in obrtni stroki, dalje glede uravnanja rek in potokov. Spoznal sem tudi, da je treba bolj pravično razdeliti na celo deželo stroške za ljudske šole. Ljudstvo željno pričakuje pomoči od deželnega zbora. Upam, da bo deželni zbor uspešno deloval, zlasti še z ozirom na 400 letnico goriške grofije pod habsburškim žezlom in 70 letnice rojstva presvetlega cesarja Franc Jožeta. C. kr. vlada bo deželni zbor na vse načine podpirala“. Približno isto je g. namestnik ponovil tudi po slovenski, le nekoliko bolj kratko.

Poslanec vitez Dottori stavi nujni predlog, da naj deželni odbor določi in izvrši program slovesnosti za 70 letni rojstni god Nj. Veličanstva presvetl. cesarja in 400 letnico poknežene grofije goriške pod habsburškim žezlom. V ta namen naj se podeli dež. odboru neomejen kredit. (Predlog so podpisali le italijanski poslanci). Zbor privoli v nujnost in potrdi predlog.

Seja se zaključí ob 11 in pol uri.

Druga seja.

Druga seja je bila napovedana še isti dan ob 5. uri, toda gg. poslanci so ustopili v dvorano še le ob 6. uri.

Poslanec Verzeznassi stavi nujni predlog, da se izbere iz deželnega zbora deputacija, obstoječa iz dežel. glavarja in 4 poslanca, kateri naj se

LISTEK

Roka Božja.

V neki fari je bil sveti misijon. Ljudstvo je z velikim veseljem hitelo poslušat pretresljive pridige gorečih misijonarjev, saj so bili pravi „dnevi izveličanja“. V isti fari, ne daleč od cerkve, pa je prebival na svoji grajščini mogočen grajščak, kateri se nikoli ni brigal za cerkev in službo božjo, pač pa se semtertja ponočeval iz nje. Njegovi služabniki so ga prosili, naj jim dovoli vsak dan nekaj časa, da bi mogli k svetim opravilom v cerkev, toda grajščak zarohni nad njimi: „Človek, kakor ste vi, je za to, da dela, ne pa, da lenari krog cerkve! Naj le imajo drugi svoje neumnosti tam pri cerkvi, izmed vas pa ne pojde nihče na misijon, sicer mu takoj pokažem svojo moč!“ Delavci so pa vendar očistili svojo vest; če ne po dnevi, pa so zvečer prihajali v cerkev, ter saj nekoliko sadu imeli od sv. misijona. —

Bil je predzadnji dan veselega misijonskega časa. Grajščak je dal napreči kočijo, da se popelje k svojemu sosedu, v mišljenji enakemu. Hotela sta skupno se veseliti v posvetnem veselju in popivanju, mej tem pa pridno zabavljati čez sv. misijon. Cesta je peljala skozi vas, ravno mimo farne cerkve. Tu je grajščak videl neštivilno ljudi iz vse fare, kako so veselih obrazov poslušali zadnje govore misijonarjev, v srcu pa imeli zavest, da jim sveti misijon prinese stoteren

podajo na Dunaj, da izprosijo od Nj. Veličanstva milost, da počasti glavno mesto naše dežele s svojo prisotnostjo o priliki, ko bomo praznovali 400 letnico združenja naše grofije s habsburško hišo. Zbor privoli v nujnost ter potrdi predlog. V deputacijo so izvoljeni: baron Locatelli, dr. Gregorčič, dr. Venuti in prof. Berbuč.

Dr. Gregorčič interpeluje deželnega glavarja viteza Pajerja: Kako je to, da ni v jutranji seji pozval tudi v slov. jeziku k trikratnemu živio-klicu Nj. Veličanstvu, kakor je bilo do zdaj vselej navada in zakaj ni obvestil o Dottorijevem predlogu, pri katerem je tudi on soletoval, tudi slovenskih poslancev, da bi bili ta za celo deželo velevažni predlog stavili tudi v jeziku deželne večine.

Vitez Pajer se opravičuje, da se on ravna še vedno po tistih običajih, po katerih se je ravnal, ko je bil prvokrat dež. glavar. Glede predloga posl. Dottorija pravi, da ni mogel obvestiti slov. poslancev, ker se mu je predlog naznanil neposredno pred sejo in so slov. poslanci prišli prepozno v zbornico.

Nato se po dnevnem redu 1. potrdi ivolitev g. Oskarja Gabersčeka poslancem slovenskega veleposestva (Poročevalec dr. Tuma). 2. sprejme se s hvaležnostjo podaritev poslovnice za leto 1899 nj. prevz. gosp. grofa Fr. Coroninija v korist obnemoglim delavcem. Deželni odbor naj se mu primerno zahvali. (Poročevalec dr. Marani). 3. Računski sklepi za l. 1895., 1896., 1897. in 1898. in proračuni za l. 1900. vseh zalogov, katere obskrbuje deželni odbor, se izročijo v pretresovanje in poročilo finančnemu odseku. (Poročevalec dr. Tuma).

V finančni odsek so izvoljeni: Dr. Verzeznassi (predsednik), bar. Locatelli, Mighetti, Panigai, dr. Gregorčič, Berbuč, dr. Rojic.

V pravni odsek: dr. Marani (predsednik), dr. Egger, Valentinis, Verzeznassi, dr. Tuma, Grča, Muha.

V petičijski odsek: Dottori (predsednik), Michieli, dr. Venuti, dr. Abram, Gabršček, Lapanja, dr. Gregorčič.

Za danes ob 4. uri je napovedana tretja seja.

POLITIČNI PREGLED.

Delovanje deželnih zborov. V nižjeavstrijskem deželnem zboru so bile jako živahne

sad. Ni se odkril, ko je voz drčal mimo cerkve, pač pa je iz njegovih ust prišla polglasna beseda: „neumnost“. Ljudje se niso dosti menili za brezverskega grajščaka, pač pa je ta ali oni rekel: „Misli, da bo večno živel v sladnostih tega življenja!“

V sosedovem gradu je bilo vse živo; gospoda in družina ste imeli dosti opraviti, da počastiti dobrodošlega gosta, ter mu dobro postrežeti; kaj jim je bilo mar za spokorne čase doli pri cerkvi! Veselo so se pozdravili.

„Danes pa bomo imeli mi svoj misijon, ti boš govornik, mi pa poslušalci“, rekel je grajščak svojemu gostu.

„Prav tako, saj zato sem došel; pa, kaka butiljka bo tudi poslušala, kaj ne?“, pristavil je hudomušno. „To se ve, in rudečih lic se popelješ nocoj mimo cerkve, kjer drugi vpadlega obraza poslušajo misijonarjev „Memento mori!“

Vsa družina se je veselila dneva prihoda grajščaka iz sosedne grajščine, saj so vedeli, da jih bo zabaval, če tudi z neslanimi šalami. Starjši domači sin je bil ravno na počitnicah kot visokošolec; znal je tudi dobro zabavljati veri in cerkvi, torej se je imela pri kosilu razviti prava domača veselica, na koncu, seveda, tudi ples, saj godbo je znala domača hči. To bo veselje!

Pred kosilom so si ogledali to in ono novo naredbo pri domačem gospodarstvu. Mej tem je zazvonil veliki zvon pri fari „čas sprave“; ljudje so si segali v roke, stara sovraštva so imela prenehati, v faro se useliti tihi, krščanski mir.

razprave o potrebi zgradbe nove železnice čez Ture in Bohinj v Trst. Ravno tako je izrazil koroški deželni zbor željo, da bi se zgradila čim prej ta železnica, ki bi bila tudi za Primorsko deželo neprecenljive vrednosti. V gorenji Avstriji, na Českem in Moravskem so bile na dnevnem redu zahteve, naj se v ondotnih krajih uravnajo reke, da ne bodo tako pogosto povodnji, ki prizadevajo ondotnim posestnikom ogromno škodo. V tirolski deželni zbor niso prišli italijanski poslanci, v štajerski pa niso hoteli Slovenci, ker zahtevajo zase posebni deželni zbor. Iz vsega tega je razvidno, da so potrebe v naši državi jako velike in da bo vlada, ako bo hotela resno delati v blagor ljudstva, imela še čez glavo dela.

Dunajsko starešinstvo. Vsled potrditve novega volilnega reda za dunajsko občino so liberalci odložili svoje mandate. Upali so, da s tem korakom prisilijo vlado razpustiti starešinstvo. A urezali so se. Vlada se nanje nič ne ozira. Zdaj pa upajo liberalci, da bo vendar razpuščeno starešinstvo in da se razpišejo nove volitve. V kratkem bo treba voliti novega prvega podžupana in za to volitev je treba vsaj 100 glasov. Toliko glasov pa nimajo krščanski socialisti brez liberalcev.

V italijanski zbornici se ponavljajo vedno škandalozni prizori vsled obstrukcije parlamentarne manjšine. Če vlada ne premeni dnevnega reda po želji radikalcev, ne bo mogoče redno delovanje.

Francija se pripravlja za vsak slučaj. Od dne do dne se množi nje vojna moč. Zdaj so začeli utrjevati pristanišča, da ne bo mogla nobena mornarica Francozom do živga.

Rusija ni še odnehala s svojimi pripravi za vojsko, dasi je turški cesar že dovolil Rusom skoraj vse zahteve glede zgradbe novih železnic. V kratkem bo začel car sam pregledovati vojne priprave. Govori se, da je za vojsko že pripravljenih 250.000 mož. A nihče ne ve, komu veljajo te priprave. V Aziji je Rusija storila tudi en korak naprej. Pridobila si je važno pristanišče na polotoku Korea. Kakor je videti porablja Rusija dobro čas, ko je Anglija zapletena v vojsko z Buri.

Vojska v južni Afriki. Po dolgem umikanju so Buri vendar enkrat začeli zmagovalni

„Kedaj pa zazvoni k našemu misijonu, ali prav zaprav k „mizijonu“, obloženem z vsem dobrim?“, upraša grajščak soseda.

„Kmalu bo tudi naš mizijon, le pripravi se dobro, saj si se kaj pretresel na vozu.“ —

Ne dolgo potem zakličejo h kosilu. Prostorna dvorana je bila lepo okrašena, miza pa obložena z vsem dobrim, kar more ugajati razvajeim želodcem.

„Sedimo“, pravi domači gospodar, „ti gospod „mizijonar“ tam le na svojo mesto in potem začni mizijonariti po stari navadi.“

„Dobra tečna juha bo to, dober začetek našega mizijona“, pravi povabljeni gost, ter si vzame na krožnik dobre juhe. V tem trenutku pa se začuti nekako slabega, toda misli, da to takoj preide, ko nekoliko použije. Vzame prvo žlico, nese jo proti ustom, roka mu omahne, znak pade na stol, v trenutku je — mrtev!

Grozen strah preleti vse domače, vsi si prizadevajo, da bi ga oživili, ali zastoj! Bled, mrzel je, življenja ni več v njem. Razume se, da je bilo kosilo tudi pri kraji; domači niso mislili drugzega, kakor, kako bi umrlega grajščaka spravili na njegov dom ter sporočili žalostno vest njegovim sorodnikom. Zvečer se je peljal grajščak res domov, a ne rudečih lic, kakor je mislil še tisto jutro, ampak mrzel, bled in mrtev. Žalosten sprevod je šel mimo iste farne cerkve, mimo katere se je umrl peljal zjutraj v ustih z besedo: „neumnost“. V cerkvi se je pa ravno isti čas konec litanij razlegel glas: „Jaguje božje, ki grehe sveta odjemlješ, Gospod usmili se nas!“...

boj proti angleškemu generalu Robertsu. Pred kratkim se je razširila tužna vest iz Pretorije, da je hrabri vojskovodja Burov, Joubert, umrl. Starca ni umorila angleška krogla, ampak prehlajenje je naredilo konec njegovim zmagam nad Angleži. Kakor je videti, so Buri bili pripravljeni na ta udarec. Tri dni je žalovala cela dežela po njem, potem pa so si izvolili novega poveljnika, generala Botha. Da so Buri s to volitvijo pravega pogodili, nam kažejo zadnje bitke. Pri Bloemfonteinu so Buri pobili dva angleška batalijona in ulovili 350 mož, uzeli jim 20 vozov živeža in 7 topov. Pri Brandfortu so Buri štirikrat sijajno odbili napad Angležev. Tudi v hrbtu se Angležem prikazujejo Buri. Angleški general French je šel s 6000 možmi proti Burom, a že tri dni ga ni nazaj. Upanje zopet rase, da bodo Buri še končno zmagali Angleže, kar jim cel omikan svet razen Anglije želi!

NOVICE.

Romanje v Rim. Oglasilo se je v Gorici blizu 400 romarjev, v Ljubljani pa čez 500. Vsled tega bomo zahtevali od it. železnice dva vlaka. — Romanje bo vodil prevz. knez in nadškof ljubljanski dr. Anton Bonaventura Jeglič. — Romarjem, ki bodo vstopili na črti od Sežane do Gorice, smo prosili znižano ceno do Kormina. Odgovora nimamo še. Sploh ne moremo še danes dati podrobnih podatkov. — Za večjo prtljago bo imel vsaki vlak en voz, manjše reči naj vzame vsaki romar s seboj v voz, vse to je brezplačno.

Iz goriškega okraja. Približuje se velikonočni praznik, veseli spomin častitljivega ustajenja Odrešenika N. G. J. Kr. Povsod, koder prebiva verno katoliško ljudstvo, bodo obhajali obred Ustajenja iz Božjega groba kar moč slovesno. Pri slovesnostih sv. R. Telesa velja opomin sv. Tomaža Akvinskega: „Kolikor moreš dajati hvalo, vedno hvališ ga premalo“. Pesmi, ki se prepevajo ob ustajenju so pretih izraz veselja, ki ga občuti verno srce katoliškega ljudstva. Niti glasno priterkavanje zvonov ne zadostuje kipeči radosti. Zato pa želi verno ljudstvo naj tudi *mogočno streljanje* dalje na okoli razodeva vsem sosedom burno veselje.

Pa žalibog, da je streljanje s topi v goriškem okr. glavarstvu že več let sem prepovedano radi nesreč ki so se dogajale iz neprevidnosti pri streljanju. Prav je, da oblasti v tej zadevi strogo postopajo, vendar je naredba c. kr. okr. glavarstva prestroga, ker ne gre popolnoma zabranjevati dobre stvari radi mogoče nevarnosti in zlorabe. Slovesnost pri cerkvenih obredih povzdiguje verski čut ljudstva. Omejitev slovesnosti ga zamorjuje. Slabo znamenje verskega čuta kaže ljudstvo, ki se ne zanima za slovesne cerkvene obrede. Streljanje gotovo zelo povzdiguje slovesnost, kar potrjuje dejstvo, da povsod streljajo, kjer le smejo.

Okoli in okoli razlega se o velikonoči v naš okraj streljanje topičev kot odmev radosti naših sosedov; le pri nas je vse tiho. To le vžali človeka, ki si misli, zakaj drugod, pri nas pa ne! Procesija Ustajenja brez streljanja je mrtva. Verno ljudstvo zelo pogreša streljanja. Mlačnim kristijanom ali celo liberalcem je seveda vse jedno, je-li se strelja ali ne, ali je procesija ali ne. Nekateri sploh ne morejo slišati glasnih pojavov verskega mišljenja. Drugi posnemajo Juda Iskarjota in farizeje, ki so govorili, ko je Marija Magdalena z dragocenim mazilom maznila Gospodove noge: „Čemu ta potrata!“

Če smo smeli in skoraj morali o priliki lanske 50 letnice vladanja Nj. Veličanstva našega ljubljenga cesarja s streljanjem izražati svoje veselje, čemu nam je to prepovedano ob Ustajenja našega Gospoda in Izveličarja?

Če smemo točo preganjati s streljanjem, zakaj bi ne preganjali tudi verske toposti in mlačnosti!

Naj bi tedaj slavno c. kr. okr. glavarstvo zopet dovolilo streljanje pri slovesnostih občinam, ki za to prosijo. Le potrebne previdnosti naj bi strogo zaukazalo, posebno glede streljalcev. Znani pijančki naj bi ne smeli streljati; sploh naj bi ne smel nikdo pred streljanjem napiti se korajže in zapiti previdnost. V določeni okoliš naj bi pod kaznijo nikdo ne smel stopiti. In še druge podobne previdnosti.

Komur je kaj ležeče na slovesnosti o Velikonoči, naj se gane. C. kr. okr. glavarstvo gotovo ne bo samo od sebe ukazalo streljati. Brez njegovega dovoljenja tudi nikdo ne sme, ker orožniki niso še pozabili, da velja prepoved, dokler se ne prekliče.

Ogenj v papeževem stanovanju. Dne 24. m. m. okolu 9. ure zvečer je navstal v Vatikanu v nekem zakurjenem prostoru ogenj, katerega so pa stražniki in ognjegasci takoj zapazili ter v jedni uri zadušili. K sreči se ogenj ni razširil na stranske sobe, kjer se nahaja veliko število važnih spisov.

Umrl je 1. t. m. v Trstu baron Reinelt, predsednik tržaške trgovske zbornice. Bil je zna-

v Trstu pod imenom „tržaški Rotsild“. Zapustil je baje kakih 20 milijonov imovine.

† **Jožef Ivančič**, učitelj v Kamnem pri Kobaridu, je dne 27. m. m. po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal. Star je bil še le 36 let. Bil je mirna in blaga duša!

V Trstu. Dne 27. t. m. je volil **IV razred**. Zmagala je „Democratica“. Od 1071 oddanih glasov, so dobili njeni pristaši po 900 glasov. Župan dr. Dompieri je dobil v tem razredu 355 svobodnih glasov. Dne 30. m. 31. m. m. je volil **III razred** mestnih volilcev. „Progresso“ je postavil 12 kandidatov, toda prodrlo jih je samo 11. Kot 12. kandidat je prodril dr. Dompieri, prejšnji župan, katerega je volila od „Progressa“ neodvisna stranka. „Piccolo se radi tega jezi nad nezavednimi Tržačani. Ta volitev je pokazala, da se „Progresso“ v Trstu maja! — **II razred** je volil dne 3. t. m., ter je prodril „Progresso“ z vsemi dvajsetimi kandidati. — Danes voli **I razred**. Dne 8. aprila pa voli tržaška slov. okolica.

Slovenski misijon pri sv. Jakobu v Trstu se je izvrstno posrečil. Cerkev je bila vedno natlačena. Toliko ljudstva ni bilo pri laškem sv. misijonu. Bog daj obilo sadu!

V Barkovlje pri Trstu je preč. ordinarijat poslal duhovnika, ki bo tudi italijanski propovedoval ondašnjim Italijanom.

Iz idrijske doline. Pred nekolikimi dnevi prišla mi je v roko že več tednov stara „Soča“, ki v svojih predalih hrani dopis iz „Dolenje Trebuše“. Zaletuje se dopis v osebo č. g. župnika Kadenara Očita se mu, da hodi vedno v tominsko sodnijo, doma pa, da vse zaklene in nese ključke od zupnišča in cerkve, da v potrebi niti v cerkev ne morejo.

Gospod dopisnik v „Soči“! Zakaj pa hodi vaš g. župnik v sodnijo? On se poteguje le za svojo čast in pravico, za kar se smejo menda tudi duhovniki potegovati.

Zakaj pa nosi g. župnik ključke seboj in jih ne pušča doma? Ali ni v celi okolici znano, da so pred par leti nekteri uzmoviči celo skozi okno vlomili v župnišče in g. župnika okradli? Meni niso znani uzmoviči, ali so č. g. Kadenaru, tudi ne vem. Gotovo je pa pri imenovanem gospodu utemeljen strah, da bi uzmoviči ne pogledali lahko samo v župnišče, ampak odnesli morda tudi Boga iz cerkve, ko bi mogli do ključev.

V onem dopisu je tudi razprava, kje so Mohorjeve knjige lanskega leta za ude iz Dolenje Trebuše. Jaz mislim, da bi bil dopisnik lažje zvedel, če že ne pri domačem župniku, pa vsaj pri č. g. dekanu v Tominu, kakor pa v prodajalnici suhih prešičjih jezikov, ali po domače, pri „Soči“.

Iz Kronberka, dne 2. aprila. — Proti kardinalovemu davku se je oglasil v zadnjem „Primorcu“ tudi „nekdo iz Kronberka“. Dobro vemo, na kateri strehi čivka vrabec. Čivkanje vrabčev prenesel je nekdo v Gosposko ulico, kjer so jo uglasbili po notah. Toda moti se, ako ima nas Kronberžane za take butce, da ne znamo ločiti davka od prostovoljnih darov. Kronberžani smo vedno radi po svojih močeh darovali v dobre namene in bomo tudi za deško semeišče, ker uvidevamo resnično pomanjkanje duhovščine. Ako „vrabec“, ki do zdaj še nič ni daroval, to ni po godi, nas to malo briga. Po petju se ptič spozna, po čivkanju pa „vrabec“. Zato naj se nikar ne zadira v našega č. t. g. vikarja, da se ljudstvo res ne razburi proti njemu. Kdor seje veter, bo žel vihar. „Ofri“ v naši cerkvi pa vrabca prav malo zadevajo. Mi sami smo sprožili misel, naj se napravijo orglje v cerkvi ter cerkev olepša, zato smo tudi sami radovoljno se izjavili, da hočemo s prostovoljnimi darovi prispevati, ker cerkev tega ne zmore. Naši „ofri“ so torej prostovoljni in vedno ceneji, kakor pa „ofri“ pri našem „vrabcu“, v kojega gnezdu goriški Lahoni tako brezskrbno prepevajo „Marameo“. Capito, signor „vrabec“!!

Božite prepričani, da gospodarska sveta, kromberški in loški, ne spita. Pri prihodnjih volitvah pokazala bodeta, da ju čivkanje „vrabcev“ ne bega, ter odkazeta pristojno mesto take vrste ljudskim prijateljem.

Vemo, da Vam je g. vikarij trn v peti. Ali s takim pisarenjem ne boste nam ga omrzili, ker ga poznamo kot postrvovalnega in vestnega dušnega pastirja. Vsacega „vrabca“ glas, ne seže še v deveto vas.

Na svidenje! „Nekdo iz Kronberka“.

Mala posredovalnica. Odprli smo v svojem listu stalno rubriko: Mala posredovalnica na zadnji strani, v kateri priporočamo uboge delavce, obrtnike in kupce. Udje slov. kat. delavskega društva daje prostor zastoj. S tem smo mislili ustreči le dobri stvari. Toda „Soči“ tudi to ni po mislih. V št. 10. t. l. nas je radi tega prav po krivem napala ter zarotila svoje somišljenike, naj nikar ne dajo zasluzka revežem, katere priporočajo semeniški hujskači okolu „Pr. L.“. Upamo pa, da bo občinstvo naše namere uvaževalo ter polpiralo naše priporočence, ki so pravi reveži!

Velika laž slovenskih liberalcev. V zadnji seji „Slovenske Matice“ je bil predsednik

prof. Levec naprošen, da naj s pomočjo drugih pisateljev sestavi „Prešernovo spomenico“, katero bode za 1. 1900. izdala „Matica“. Prof. Levec je obljubil, da bode to storil, zraven pa pristavil: „Razkril bodem pa v tej knjigi tudi nekatero neresnico, ki so razširjene o Prešernu, n. pr. to, da je kranjski dekan Dagarin požgal Prešernovo literarno zapuščino. Jaz in dr. Mencinger sva dobila dokaze, da je ta trditev neosnovana laž“. Sledili so tej izjavi debeli pogledi odbornikov. In kdo naj ne strmi! Prva dva veljaka imata dokaze, da je laž, kar je moral verjeti doslej vsak gimnazijec! Še ni davno, kar je stal velik pepelnjak na najbolj elegantni narodni veselici v „Narodnem domu“ v Ljubljani in vitke gospice in učeni profesorji so z gnevom hodili mimo in preklinjali Dagarina in vso klerikalno stranko, ki je upepelila literarni plod nesmrtnega pesnika. In vendar je ves ta gnev in polstoletno izkoriščanje groznega požiganja v liberalne namene ter podžiganje sovraštva do duhovnov počivalo na — zgodovinski laži!

Sv. Lucija na Mostu. Od volitev občinskega starašinstva pri sv. Luciji smo zvedeli, da ni res, kakor bi bilo novo starašinstvo in nje stranka pristaš kake politične stranke. Slo je tej stranki le za to, da so več starašin dobile postranske občine. V novem starašinstvu so tudi prav dobri možje. Bodi si, kakor hoče, naše mnenje pa je, da ni nobena občina srečna, kjer nastaja nova stranka bodi si iz katerega koli uzroka. Posledice ne morejo izostati. Sovraštvo in nasprotovanje kalita mirno občevanje posameznih občanov. Kjer pa ni miru, tudi božjega blagoslova ni. Goriški Slovenci, delajmo složno in vzajemno, ne podpirajmo pa nikdar nesloge!

Iz Jageršča. Vaša vest v zadnjem „Pr. L.“ o imenovanju našega č. g. župnika g. Cigoja župnikom v Ajdovščini nas je bridko zadela. Mi sicer gorečemu dušnemu pastirju iz srca privoščimo lepšo službo. Vreden je je! A uboga naša občina! Zopet bomo sirote, kar smo bili v zadnjih 10 letih nič manj kot petkrat. Le to upanje gojimo, da se bode nas kmalu vsmilil prevzvišeni knezonadškof in nas z novim dušnim pastirjem osrečil.

Na Trnovem pri Solkanu dobe nov krasen križev pot od znane tvrde Müller. Mnogo sitnosti so imeli pobožni Trnovčani z imenovano tvrdo, a, kar so želeli, so vendar dosegli. Meseca maja bode slovesno blagoslovjen novi kinč lepe trnovske cerkve.

Grgar. Anton Doljak iz Grgarja šel je v Skalnico sekati vejevje. Ko je vlekel vlakno v dolino, utrgala se je za njim nad 40 kvintalov težka skala ter ga podsula. K sreči se je skala osbnila na drugo skalo, da ga ni zmastila do smrti. Pod skalo ležečega so prevideli še sv. zakramenti, potem pa vsega premaščenega potegnili izpod skale ter prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov. Prav malo je upanja, da okreva.

Vrtovin na Vipavskem. Influenco in življenje si je z zganjem pregal 18 letni žagar pri Cirjevcu v Vrtovinu, Janez Carl, doma iz Lokavca. Tiho nedeljo popoldne spi v edni krčmi 2 l. vina. Ker toži, da ima influenco, mu tovariša svetujeta, naj si jo z žganjem prežene, ter mu v drugi krčmi plačata 3¼ l. žganja. Popolnoma pijanega morajo na vozu peljati domov. Nobedna pomoč ga več ne pripravi k zazavesti. Popolnoči je umrl. Pravijo, da ni bil pijanec, ampak celó varčen. Kedo je tedaj kriv njegove smrti? Hudobna prijateljka, ki sta ga silila, in krčmar, ki je že pijanemu natočil. Sokriji pa so vsi, ki se svetom in izgledom priporočajo žganje kot koristno pijačo, ki pa je v resnici pravi strup, naj že bo iz špirta ali domačega pridelka.

Vratislavski knežskof kard. Kopp piše v letošnjem postnem pastirskem listu: „Naj se nikdo ne moti, da je pijančevanje zoperno le, kadar razdeva hišo in družino delalca; tako je tudi, ko onečasti hišo, v kateri naj bi prebivala viša omika in vzgoja. In gotovo je nezmernost ravno tako ostudna, naj že izvirja od žganja ali drugih pijač“.

Nesreča v dalmatinskem deželnem zboru. V prvi seji dalmatinskega dež. zbora je eksplodirala cev kotla parne kuje. Zastopnik Mangjer je bil ranjen in so ga morali prenesti v bolnico. Vroča voda, ki se je izlila iz cevi, ga je poparila.

Dunaj. Radi visokega snega, ki je zapadel te dni, bilo je veliko železničnih vlakov na železnici ustavljenih.

Razglas. Deželni odbor razpisuje eno denarno podporo, letnih 240 kron, katero podeli iz dohodkov zaloga prevzvišenega deželnega glavarja grofa Franca Coroninija za obnemogle delavce, v spomin na zaroko prejšnjega nadvojvodinje Marije Valerije.

Za podporo se smejo oglasiti delavci in delavke, ki so pristojni v kateri občini pokužene grofovine goriško-gradiškanske ter so postali trajno nesposobni za delo; v prvi vrsti pa se bode ozir imelo na potrebne med tistimi, ki so svoje moči obrabili samo pri podjetjih velike ali male obrti ali pa pri kmetijskih podjetjih.

Prošnje je podati do 30. aprila 1900. v pisarnici deželnega odbora in priložiti jim je:

1. spričevalo župniškega urada dotičnega kraja, potrjeno ali, če treba, dopolnjeno po županstvu pristojnostne občine, — v katerem spričevalu je vestno popisana starost, stan družine, preživela prosivčeva, kako se je bavil z obrtjo in kakšno je njegovo pravno zadržanje. 2. zdravniško spričevalo potrjujoče prosivčevo bolehavost ali pohabljenost, ki zakrivilja njegovo nesposobnost za delo. Če se poizve, da je kaj krivega v dokazilih, na katera se je oprl podpiranec, ali pa če neha njegova bolehavost, ustavi se takoj podpora.

Deželni odbor: Pajer.

C. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu razglša: Naredba c. kr. finančnega ministerstva od 1. decembra 1899. in 23. februarja 1900. št. 6637 glede uradnega utiska kolkovnih znamenj na inozemske vrednostne papirje in na nepopisan papir:

Od 1. aprila t. l. se bodo vtiskavala pri c. kr. dohodarstvenem in kolkovnem uradu v Trstu kolkovna znamenja po 2 v in 10 v. ne le na račune in vozne liste, ampak na zahtevo strank tudi na nepopisan, za sestavljenje listin, spisov in dokazil določen papir in sicer:

1. na nepopisan papir;
2. na nepopisane blankete vsake vrste, razun promes, kakor: blankete za račune, vozne liste, menjice, trgovske nakaznice, nakaznice (čeki), pooblastila, pobotnice, spričevala, vloge i. t. d.;

3. na še nerabljene trgovske in obrtniške knjige, ako kolek za eden list ne presega 50 v., in ni treba napraviti več nego 5 vtiskov na eden list, in ako fizična kakovost predmeta vtiskovanje dopušča, z določilom, da bode nadomestovalo to vtiskovanje predpisovano v porabo občnih kolekov, oziroma uradnih blanketov. Razveljavljenje vtisnjenih znamenj s tem, da se popišejo ali nanje pritise uradni pečat, ni potrebno.

Določbi § 1. zak. od 18. septembra 1892. št. 171 dr. zak., da morajo biti inozemski vrednostni papirji kolekovani, zadosti se lahko v smislu § 1. a omenjene naredbe, kakor dosedaj s pripeljenimi in obliteriranimi koleki ali pa, če hoče stranka, z uradnim vtiskom primernih kolkovnih znamenj.

Ako želi torej stranka, posebno, ker se pri kolkovnih znamenjih ni bati, da postanejo po mokroti ali s tem, da izgine barva obliteracije, nerazločljiva, da se znamenja vtisnejo, tedaj prevzame c. kr. dohodarstveni in kolkovni urad v Trstu in c. kr. glavna davkarija v Gorici inozemske vrednostne papirje in jih odpošlje c. kr. osrednjemu kolkovnemu uradu na Dunaju.

Da se na take inozemske vrednostne papirje vtisnejo kolkovna znamenja, se jih mora izročiti neposredno pri omenjenih uradih, priklopivši v dveh enakih izvodih pismeno prijavo, za katero se dobi formulare pri gornjih uradih — dočim je potrebna pismena prijava pri blanketih le tedaj, ako jih je več kot 10.—

Po pošti se predmetov ne more dopošiljati.

Razpisana zdravniška služba. V Žminju in Istri je razpisana služba občinskega zdravnika z letno plačo 2000 Kr. Prošnje je poslati na občinsko predstojništvo v Žminju do 15. aprila t. l.

Razkuženje prostorov za gojenje sviloprejk s formalino proti apnenskej bolezn. Razkuženje s formalino se mora vršiti prej ko se pričnejo v dotičnih prostorih sviloprejk vzgajati in sicer na sledeči način: Pripravi se tekočina iz 2 delov formaline in 100 delov vode, to je na vsak liter vode se primeša 20 gr. formaline in z navadno škropilnico, katero se rabi proti peronospori se s tekočino poškropi pod stene prostorov, vrata in okna. Paziti je pa treba, da je vse dobro poškropljeno. Ravno tako je treba dobro poškropiti vse bližnje prostore, kakor hodnike, stopnice in sosebno pa shrambe za listje ter drugo dotično orodje. Sploh se mora paziti, da je vsaka stvar, katera ima biti v prostorih odrejenih za vzgajanje sviloprejk in vsaka stvar, katera služi pri tem vzgajanju ali, ki pride na kakršnen koli način v dotiko se sviloprejkami, dobro poškropljena. Prej ko se prične škropiti, je treba prostore dobro zapreti, pustivši odprta samo vrata za izhod. Po končanem škropitju se pa še ta zaprejo in po preteku 48 ur se odprejo vsa okna in vrata, da se prostori prezračijo. Formalina je tekočina, katera vodi primešana ne pusti nikakega madeža na nobeni stvari. Nje nekoliko oster vonj se kmalu izgubi, ko se je prostore prezračilo. Za prostore srednje velikosti. n. p. 100 m² kakoršne se navadno rabi za vzgajati eno ončo semena in za dotično orodje se porabi 30—40 litrov tekočine, sestavljen je iz formaline in iz vode. Vpoštevši, da je treba poškropiti tudi vse bližnje prostore, kakor hodnike, stopnice in shrambe za listje, se mora porabiti za vsako ončo semena 1/4—1 liter formaline. Dotičniki, ki si mislijo oskrbeti naj se oglase pri družbi vsaj do 10. aprila. Družba bode prodajala formalino v steklenicah od 1 litra približno po 2 kroni in 50 vinarjev, katere se bode plačalo pri izročitvi.

Razpis službe poštnega odpravnika. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu razglša:

Razpisuje se mesto poštnega odpravnika na c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Mirnu (III. razred III. stopnja) proti pogodbi in kavciji 400 kron, letna plača za oskrbovanje poštne službe 400 K, letna plača za oskrbovanje brzojavne službe 200 K, uradni pavšal 120 K, letni pavšal 399 K. za dostavljanje poštne pošiljatev in letni pavšal 1200 K, za vzdržavo na dan jednokratne vožne pošte Miren-Vertojba-St. Peter-Gorica.

Prošnje v roku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Vinogradniki pozor! Vsled vedno naraščajočega občega zanimanja za streljanje proti toči, smo prevzeli podpisani zastopstvo za Primorsko najrenomiranejši tovarne za take stroje, ter se hočemo potruditi, da bomo vršili isto v popolno zadovoljnost svojih cenj. odjemalcev.

V zadnjem času se je izumilo nebroj najrazličnejših strojev za streljanje proti toči, kateri so se več ali manj dobro obnesli; ker so pa z nabavo teh strelnih priprav združeni prav veliki stroški, ter nam je na tem ležeče, da se naši vinogradniki ne oškodujejo s prenapljenim nakupom teh dragih priprav, priredimo podpisani v nedeljo dne 8. aprila v Kozani za poskušnjo streljanje s tremi različnimi stroji, kamor najljubše vabimo vse vinogradnike in drugo za to zanimajoče se občinstvo.

Priporočamo ob enem svojo izborni assortirano zalogo vseh potrebščin, spadajočih v železnarsko stroko, ter bilježimo odličnim spoštovanjem udani

Konjedic & Zajec

trgovina z železjem v Gorici.

Pred nadškofijo št. 5. — Podružnica: konec Raštela št. 2. — Zaloge: Ulica Morelli št. 12. — Gosposka ulica št. 7.

Socijalne drobtinice.

Kako so rastle državni dolgovi od leta 1845 do 1867 t. j., dokler ste se *Avstrija in Ogerska* še skupno zadolževali:

	1. 1845	1850	1855	1860	1867
mil. gld.	902	1160	1687	2359	3025
pride na osebo: fl.	32	42	61	73	84

ko ste se obe drž. polovici ločili, je *avstrijska polovica* imela dolgov

	1. 1868	1880	1890	1900
mil. fl.	2692	3164	3820	4500
pride na osebo: fl.	136	136	157	170

Za obresti in upravo drž. dolgov je plačala naša drž. polovica:

	1. 1870	1880	1890	1900
mil. fl.	80	103	134	176

Ogri imajo letos dolga 3407 m. fl., pride na osebo 130 fl. in plačajo obresti in za upravo 146 mil. fl.

Posnemanja vredno. Nižeavstrijski deželni zbor je lansko leto odpovedal demokratski delalski bolniški blagajnici letno podporo 23.000 kron. Vsled tega je nek krojaški pomočnik sklenil, da se bo tri mesece zdržal opojnih, pijač in tobaka. Računal je, da tako prihrani vsak teden 2 kroni. To je sporočil dunajski „Arbeiterzeitung“-i s pristavkom: „Če le 1000 delalcev to stori, je v četrti leta nadomeščenih 24.000 kron.“

Je li našel kaj posnemulcev, ni znano. Posnemali naj bi ga pa goriški Slovenci, katerim je na srcu duševni blagor in napredek ubozege slovenskega ljudstva. Od 100 kadilcev „portorik“ naj si vsak odreče eno na dan, dalo bo to celo leto 2554 kron; od 100 kadilcev „viržink“, po eno na dan izda 3650 kron. Nekateri imajo navado izpiti vsaki dan par vrčkov ali pa maselcev piva. Naj bi 100 teh bratcev storilo bratoljuben sklep darovati vsaki dan eden maslec ljudskemu napredku; to bi zneslo 5840 K. Ti domoljubni junaki bodo morda med vinopivci navdušili 100 korenjakov, ki si pritrčajo od svojih ust četrtinko na dan ali 7300 K. celo leto. Tako bi imeli koncem leta 19344 K., katere bi razdelili malemu semenišču, Alojzijišču in Šolskemu domu. In ti vrli zatajevalci bi ne imeli le nobedne škode, ampak krasen dobiček, namreč: boljši žolodec, čistejšo glavico, veselo zavest, da so storili lep del krščanske dolžnosti usmiljenja in, kar je najboljšo, zasluženje pri Bogu.

K.

Naša društva.

Občni zbor „Krojaške zadruga“ dne 2. aprila je privabil lepo število udov, — kakih 50, — s pooblastili. Predsednik je pozdravil došle zborovalce in dal besedo blagajniku, ki je prebral poročilo načelnštva in nadzorništva ter predložil letni račun in bilanco za l. 1899. Iz poročila načelnštva naj posnemamo, da je pri nabiranju deležev načelnštvo podpiral poseono g. Luka Dugar, da je ravnateljstvo Ljudske posojilnice krepko sodelovalo, ko je načelnštvo in nadzorništvo iskalo primeren prostor za štacuno. Zadruga in Ljudska posojilnica sti skupno kupili Baumano vo hišo v Gosposki ulici 7. „Kmalu se je pa

pokazalo, da je za nas bolje, ako last hiše prepuštimo Ljudski posojilnici. Radi smo torej sprejeli dotično ponudbo pod pogoji: da „smo vdobili prostor za štacuno za deset let s pravico vknjižbe in da bomo plačevali prvi dve leti 800 K. najemnine na leto, a drugih osem let, ko vdobimo še en prostor na dvorišču, 1000 K. najemnine.“ — Na dalje daje poročilo hvalo g. poslovodju Avreliju Bisail-u. Sijajni uspeh prvih treh mesecev je uspeh njegovega znanja in njegovega dela v pozne noči!

V zadrugo se je vpisalo od začetka do 31. dec. 1899 udov 282 s 628 deleži. — Izstopili so trije s 4 deleži.

Krojaška zadruga je pristopila k Gospodarski zvezi v Ljubljani in se s tem podvrgla njenemu nadzorstvu. Ravno tako je zadruga pristopila z enim deležem k Ljudski posojilnici v Ljubljani in k goriški Ljudski posojilnici.

Letni račun se glasi:

Dohodki: Vplačani deleži 23,489.80 K. — Vstopnina udov 592. K. — Za knjižice 102.80 K. — Razni dohodki 39.40 K. — Iztržek za blago od 20. septembra do 31. decembra 40,139. K. — Najeta posojila 9,520. K. — Neka tvrdka vrnila 36.80 K. — Skupaj: 73,919.80 K.

Stroški: Oprava 3,270.70 K. — Plačani računi tovarn 63,248.36 K. — Spedicija 1,209.90 K. — Upravni stroški 2,909.54 K. — Tiskovine, inserati 338.96 K. — Naloženi denar 24. K. — Obresti od najetega posojila 106.48 K. — Razni stroški 10.02 K. — Saldo 31. dec. 1899 2,801.84 K. — Skupaj: 73,919.80 K.

Bilanca. Aktiva: Blago inventure 58,593. K. — Oprava v prodajalnici 3,270.70 K. — Vrednost tiskovin 50. K. — Aktivni krediti 2,026.50 K. — Naloženi denar 24. K. — Obresti od hranilne vloge 235.68 K. — Hranilna vloga pri poštni hranilnici 1,969.16 K. — V blagajni 832.68 K. — Skupaj: 67,001.72 K.

Pasiva: Vplačani deleži 23,489.80 K. — Najeta posojila 9,520. K. — Pasivni krediti 29,634.16 K. — Obresti zadrughnih deležev 628.29 K. — Čisti dobiček pri bilanci 3,729.47 K. — Skupaj: 67,001.72 K.

Letni račun in bilanco je nadzorništvo odobrilo v seji 22. marca t. l.

Na to je g. blagajnik prebral predloge načelnštva in nadzorništva o uporabi čistega dobička. Po kratki razpravi, katere so se vdeležili razni gospodje je občni zbor soglasno sprejel:

1. predlog nadzorništva, da naj se poleg obresti ne izplača letos nobena dividenda.

2. da naj se g. poslovodju nagradi delo črez uro s K. 200.

3. da naj se ustanovi podporni zalog za uslužbene trgovce, krojače in šivilje ude za slučaj bolezni, nesreče ali onemoglosti na stare dni, v kateri zalog se vračuni od čistega dobička iz l. 1899 K. 1000.

4. ves drugi preostanek po odbitem davku naj se uporabi za osnivanje rezervnega zaloga.

Pri 3. točki „predlogi“ je vprašal g. Dekleva, koliko krojačev je v zadrugi in koliko deležev imajo? G. blagajnik ne vé povedati števila, obžaluje, da se krojači niso vpisali v večjem številu, upa pa, da se zdaj bodo.

G. Poveraj toži, da krojaška obrt trpi in da odbor ni nič storil za koristi krojačev. Stavlja je nekatere predloge, katere so pa drugi navzoči krojači kar odločno odklonili. G. blagajnik priporoča krojačem, da naj se najprej sami med seboj dogovorijo in svoje želje predložijo odboru. Zlasti bi bilo treba, da bi bili sami bolj vneti za svoje koristi, kakor so bili do zdaj.

Zadnja točka je bila volitev načelnštva in nadzorništva.

G. dr. Tuma, — predsednik nadzorništva, kateremu je zadruga hvale dolžna za marsikatero pomoč, — je pismeno naznanil, da radi preobilnih poslov ne more sprejemati nobenega odborništva pri zadrugi. — Na izrecno vprašanje, ali je kedo proti temu, da se voli z vzklikom in ne po listkih, so vsi soglasno zahtevali volitve z vzklikom. Izvoljeni so bili v načelnštvo: Ivan Bajt, predsednik, Ant. Jakončič, veleposestnik, podpredsednik, Jernej Kopač, svečar, Ant. Krušič, krojač, in Franc Novič, krojač, kot odborniki. Blagajnik in tajnik: dr. Jos. Pavlica. V nadzorništvo so izvoljeni: dr. Fr. Kos, predsednik, dr. Fr. Žigon, podpredsednik, Jos. Hrovatin, ravnatelj, Franc Černic, krojač v St. Petru in Valent. Jug, krojač v Solkanu kot odborniki.

Deželno učiteljsko društvo. Dne 17. t. m. bo v dvorani „Hotel Central“ v Gorici shod učitelstva poknežene grofovine Goriške in Gradišanske in prvi občni zbor deželnega učiteljskega društva za Goriško-Gradišansko. Zborovanje prične ob 10 uri.

Sadjarsko in vinarsko društvo v Naklem naznanja svojim udom, da ima precejšnjo množino ključev ameriških trt med svoje ude razdeliti. Udje naj pridejo po nje najkasneje do 20. aprila in sicer k predsedniku v Škocijan h. št. 10, kajti po preteku tega termina porabilo bode društvo ključve v kar se mu bode najbolj zdelo.

Tudi ima društvo obilo jabolčnih in hruškavih cepičev najboljših vrst, koje mu je priskrbelo

slavno c. kr. kmet. društvo v Gorici in koje deli, dokler so v zalogi, vsacemu udu brezplačno.

Naj bi torej udje porabili ugodno priliko, da pridejo čim prej do amerikanskih nasadov in zlahtnega sadja.

Le v ustrajnem kmetijskem napredku je še mogoča rešitev naše krajine popolnega materialnega propada!

Vabilo k rednemu občnemu zboru toliminske hranilnice in posojilnice, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se bo vršil v občinski dvorani dne 18. aprila ob 10. uri predpoldne. Dnevni red: 1. Poročilo ravnateljstva in nadzorstva. 2. Predložitev računa in bilance za leto 1899. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. Odbor.

Tuk. posojilnica razvija se, hvala Bogu, vedno bolje. Imeli smo lanskega l. približno 700.000 kron prometa. Upati je vedno večji razvitek. V 5 letih imela je nad 3.000.000 K. prometa.

Za kratek čas.

Dober odgovor: Nek majhen pa učen mož se je sprl z nekim drugim možem - velikonom, ki je bil pa od nasprotne stranke. Prepirlje bil hud in velikan reče: „Ako hitro ne molčite, vas vtaknem v svoj žep.“ „Čemu“, odgovori mali mož, „vtaknite me raje v svojo glavo, tamkaj je več prostora.“

Napačno razumel: „Kaj pa tako študiraš Janez?“ — „Vbijam si glavo s tem, bodo li zopet palico uvedli v šolo ali ne.“ — „Neumnost! Palica nima z glavo nič opraviti.“

Odgovorni urednik in izdajatelj: I. Bajt.
Lastnik: Konsorcij „Primorskega Lista“.
Tiska: Hilarijanska tiskarna.

Zahvala.

Povodom prebitke smrti našega ljubljene brata, strica in svaka prečastitega gospoda

Josipa Bajc,

bivšega ravnatelja gluhonemice, knezonadškolijskega tajnika itd.

izrekamo vsem prijateljem in znancem za mnogostransko izkazano iskreno sočutje, ter mnogobrojno udeležbo pri pogrebu v dan 28. t. m., najsrčnejšo zahvalo — in sicer: prečast. duhovščini, redovnikom, gg. semeniščanom in drugim odličnim gospodom iz Gorice, vodstvu in učiteljskemu osebju dež. gluhonemice, vodstvu slov. Alojzijevešča, raznim gg. županom in drugim prijateljem iz okolice. Še posebno nas veže dolžnost izraziti najglobokejšo zahvalo preč. g. župniku Wolf-u za tolažbo v zadnjih trenutkih, ter preč. g. dr. Josipu Pavlica za prav prijateljsko sočutje v času dolgotrajne bolezni in požrtvovalnost pri uredbi pogreba. — Najsrčnejša zahvala bodi izrečena tem potom tudi preč. g. župniku v Šempasu in drugim č. g. stanovskim tovarišem, ki so se vdeležili pogreba tamkaj, g. županu in starošinam, učiteljskemu osebju, tamkajšnjim pevcem za ginjaivo nagrobnico, sploh vsem občinarjem iz Šempasa, Kronberka, Lok, Ozeljana, Oseka itd., ki se niso zbalii neprijetnega vremena, da izkazejo zadnjo čast blagemu pokojniku.

Bog plati, — pokojnemu pa večni mir!

V Gorici dne 29. m. 1900.

Žalujoči ostali.

Naznanilo.

Podpisani si usoja uljudno naznanjati p. n. slavn. vojaštvu in drugemu častitemu p. n. občinstvu, da se v krojačnici vsled smrti

SIMONA ROSANZA

v Vrtni ulici št. 8,

nič ne spremeni. Ta krojačnica je že 25 let na dobrem glasu, posebno, odkar jo podpisani že več let samostojno vodi. Dovišil je tudi leta 1897 glasovito šolo za krojenje po Hoffmanovem sistemu na Dunaju, ter leta 1898 napravil izpit krojenja z odličnim uspehom na c. kr. obrtno-tehnološkem muzeju na Dunaju.

Trudil se bo tudi nadalje gospode naročnike v vsakem oziru najbolje postreči ter se nadeja obilnih naročil od p. n. vojaštva in občinstva.

V zalogi ima različno angleško in tuzemsko blago najboljše kakovosti.

Se toplo priporoča z odličnim spoštovanjem udani.

Anton Krusič,

zet in naslednik pokojnega Simona Rosanza.

V Gorici, 28. m. 1900.

Artur Makutz

klepar, Ozka ulica (Via Stretta)

se priporoča slavnemu občinstvu. Izdeluje vsakovrstna kleparska dela.

Karel Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

ANTON FOX

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solite.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici št. 4
v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršujejo hitro
Priporoča dalje tudi svojo zalogo

Franc Bevk

ulica Ponte Isonzo št. 3.

priporoča slavnemu občinstvu svojo zalogo oglja, premoga in drv po najnižjih cenah. Postrežba je točna.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v adih od 56 itrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Čebelno voščene sveče

pod garancijo 2000 kron

priporočam preč. duhovščini, cerkvenim oskrbništvom in slavnemu občinstvu.

Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAC,

svečar.

Ulica sv. Antona št. 7. v Gorici.

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo
v GORICI,

Gosposka ulica št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas
v naj večji izberi,

kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce Jäger itd.

VSE PO NAJNJIŽJIH CENAH.

Cene so stalne brez pogajanja.

Teodor Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12

uljudno priporoča velečastiti duhovščini svojo delavnico za izdelovanje cerkvenih posod in orodja iz srebra in medenine iz najboljše kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni.

Stare reči popravi, posreabri in pozlati v ognju.

Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da je pripravljen jim cerkveno orodje napravljati tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Slavno občinstvo pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni ulod v gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, gosposka ulica št. 14,
blizu lekarne Gironcolijeve.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe po nemškem slogu iz odlikovanih Črnigojevih delavnic v ulici Pontenuovo in via Leoni, katere so lepše in ukusneje izdelane in ceneje od Dunajskih in Budapeštanskih tovarov. Ostalo pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov.

Sprejema se naročila in izdeluje po izbiri obrisa najceneje in v najkrajšem času.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloide, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiri ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

GORICA,

Gosposka ulica št. 7, v hiši

„Goriške ljudske posojilnice“,

edini zalagatelj c. kr. avstrijske državno-uradniške zveze za Goriško, sprejema vsa v fotografsko stroko spadajoča dela.

Novi, velikomestno urejeni atelier

odgovarja vsem

modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobé pri obstoječih cenah 15% rabat.

Se toplo priporoča z odličnim spoštovanjem udani

ANTON JERKIČ.

Florjan Kralj,

tovarnar kisa v stari cukrarni,

kapucinska ulica št. 11.

priporoča se svojim sorojakom v mestu in na deželi v nabavo kisa, kakor ekstrata, vinskega in komune, po poštenih cenah.

Mala posredovalnica.

Udje kat. del. društva dobé v tem oddelku brezplačno prestop za oznanila. Neudje plačajo po pogodbi. Obratovati se je do upravnika P. L. v Gorici na Placitu št. 12.

Prva primorska akcijska družba: „Narodno-napredna stranka“ priporoča p. n. občinstvu svoje dobro prekazene „prešije jezike“ in drugo „robo“ za veliko noč. V Gorici, Gosposka ulica št. 9.